

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. Lipca do 30. Września 1864.

dla miejscowych 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową 5 zł. }

Przesyłki (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

Część urzędowa.

Na rzecz seminarjum nauczycielskiego w lwowskiej gr. kat. archidiecezyi wpłynęły następujące ofiary:

1. Od gminy Olszanica dar jednorazowy w kwocie	50 złr. w. a.
2. Od gminy Pomorzany dar coroczny po wieczne czasy	5 " "
3. Od gminy Płuchów dar coroczny po wieczne czasy	4 " "
4. Od gminy Słowita na przeciąg dziesięciu lat, zaczawszy od r. 1864 do 1873 włącznie dar coroczny	6 " "
5. Od gminy Krzywice na przeciąg dziesięciu lat, zaczawszy od r. 1864 do 1873 włącznie dar coroczny	5 " "
6. Od właściciela dóbr Hodów p. Władysława Głowackiego na czas życia tegoż, zaczawszy od r. 1864 dar coroczny	5 " "
7. Od gr. kat. dziekana w Uniowie i okręgowego inspektora szkół ludowych ks. Andrzeja Dolnickiego na czas życia tegoż, zaczawszy od r. 1865 dar coroczny	5 " "
8. Od gr. kat. dziekana w Złoczowie i okręgowego inspektora szkół ludowych ks. Bazylego Fortuny na czas życia tegoż, zaczawszy od r. 1864 dar coroczny	2 " "
9. Od gr. kat. dziekana emer. i proboszcza w Skwarzawie ks. Andrzeja Piaseckiego na czas życia tegoż, zaczawszy od r. 1865, dar coroczny	2 " "
10. Od gr. kat. wicedziekana i proboszcza w Słowicie ks. Wiktora Debickiego na czas życia tegoż, zaczawszy od r. 1864, dar coroczny	2 " "
11. Od gr. kat. proboszcza w Olszaniecy ks. Karola Lewickiego na czas życia tegoż, zaczawszy od r. 1864, dar coroczny	5 " "
12. Od gr. kat. administratora plebanii w Bałuczynie ks. Józefa Garbińskiego na czas życia tegoż, zaczawszy od r. 1865, dar coroczny	5 " "
13. Od gr. kat. proboszcza w Nowosiółkach ks. Jana Daniłowicza na czas życia tegoż, zaczawszy od r. 1864, dar coroczny	2 " "
14. Od gr. kat. proboszcza w Płuchowie ks. Jana Fugowskiego na czas życia tegoż, zaczawszy od roku szkolnego 1864, dar coroczny	2 " "
15. Od gr. kat. kapelana miejscowego w Przełajowie ks. Michała Zielskiego na czas życia tegoż, zaczawszy od r. 1864, dar coroczny	2 " "
16. Od gr. kat. proboszcza w Poczapach ks. Andrzeja Dolnickiego na czas życia tegoż, zaczawszy od r. 1864, dar coroczny	1 " "
17. Od gr. kat. administratora kapelanii w Rozhadowie ks. Jana Kieryczyńskiego na czas życia tegoż, zaczawszy od r. 1864, dar coroczny	1 " "
18. Od gr. kat. administratora plebanii w Bubszczanach ks. Eugeniusza Mokrzyckiego na czas życia tegoż, dar coroczny	1 " "
19. Od gminy Lackie wielkie dar jednorazowy	10 " "
20. Od gr. kat. proboszcza w Belzcu ks. Łukasza Lewickiego dar jednorazowy	2 " "

C. k. Namiestnictwo widzi się spowodowanem okazaną temi ofiarami gorliwość o podniesienie nauki szkolnej dla ludu, podać do wiadomości publicznej z wyrazem zasłużonego uznania.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 18. czerwca 1864.

Wiedeń, 22. czerwca. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXIV. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 52. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 16. czerwca 1864, względem utworzenia finansowej władzy krajowej dla illyryjskiego kraju nadbrzeżnego, to jest dla miasta Tryestu z obwodem, księżęcego hrabstwa Gorycyi i Gradyski i markgrafstwa Istrii.

Nr. 53. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 16. czerwca 1864, względem opodatkowania olejów mineralnych, służących do oświetlenia, przy wprowadzaniu tychże do miast zamkniętych.

Nr. 54. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 16. czerwca 1864, względem przeniesienia głównego urzędu celnego i dyrektora tegoż urzędu z Wils w Tyrolu do Reutte. Ważne dla całego państwa.

Część nieurzędowa.

Lwów, 25. czerwca.

Telegramy z Londynu z dnia 23. czerwca donoszą, iż srodowe posiedzenie konferencji londyńskiej przeszło bez żadnego rezultatu. Austria i Prusy przyjęły pośrednictwo sądu polubownego przez Anglię proponowanego, nie przyznając mu jednak stanowczej decyzji. Mocarstwa te już dlatego jedynie na pośredniczenie zgodzić się mogły, iż według treści propozycji sędzia polubowny musiałby stanowić rozgraniczenie Szleswiku pośrednio między linia rzeki Szlei, przez Anglię poprzednio proponowaną, a linia Apenrade-Tondern, przez mocarstwa niemieckie żądana, orzeczenie więc jego byłoby w każdym razie dowolne. Dania zaś wszystko odrzuciła, tak jak dawniej odrzuciła propozycję przedłużenia rozejmu z czterotygodniowem wypowiedzeniem. Jeżeli więc i najbliższe posiedzenie konferencji, na sobotę wyznaczone, rezultatu żadnego nie przyniesie i kroki nieprzyjacielskie na nowo się rozpoczną, to świat cały przekonane się może, z której strony była chęć pojednania się a z której upór, wszelki kompromis odrzucający.

Ia France przemawiając pośrednio za propozycją sądu polubownego, wątpiła jednak ażeby takowa przyjęta być mogła, dla tego, że jest za nadto spóźniona. „Sprawa duńska“, mówi Ia France zrobiła niejako podróż około świata całego, w skutek spóźnienia, którego doznała jej rozpoznanie“, tu zaś dziennik ten kończy artykuł ulubioną swą myślą, iż dziś konferencja nie wystarcza, lecz trzeba kongresu europejskiego coraz wyraźniej uczuć się daje.

Książę Oskar szwedzki, dowódzca rozwiązanej eskadry szwedzko-norweskij przybył do rodziny swej na wyspę Schonen, gdzie lato całe przebyć zamysła.

Jener. Kor. austr. mówiąc raz jeszcze o ostatniej odezwie tak zwanego rządu narodowego i o proklamacji jenerała Bosaka, powstaje przeciwko smutnemu obłąkaniu stronnictwa rewolucyjnego, bo chociaż tego, iż Polska nie podda się Rosji i nie złoży broń dopóki ostatni Polak żyć będzie, dosłownie brać nie można, to jednak deklaracje takowe przyczyniają się do utrzymania pewnego wzburzenia umysłów w nieszczęśliwym kraju. Jen. Kor. dziwi się przytem, iż dziennik jeden wiedeński przemawia za zniesieniem stanu oblężenia w Galicyi i za zwołaniem sejmu, kiedy przecież widocznem jest, żkad przeszkody ku temu przychodzą.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 23. czerwca. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Najjaśn. Pan przybył ma podług dotychczasowych rozporządzeń w sobotę 25go b. m. osobnym pociągiem dworskim z Karlsbadu na Pragę do Wiednia. — Arcyksiężna Zofia odwiedzała 18go b. m. dom przytulku dla chłopców w Penzingu, i bawiła tam przeszło godzinę. — Jak slychać z pewnością, przedsiwzięnie wkrótce Arcyksiężę Albrecht w towarzystwie swoich córek Arcyksiężniczek Teresy i Matyldy większą podróż, która ma się rozciągnąć na Szwajcaryę, południową Francję i Marsylię, a ztamtąd na Civitavecchie i Rzym, gdzie Arcyksiężę zamysła zabawić jakiś czas z odwiedzinami u owdowiałej Królowej neapolitańskiej Teresy. — W niedzielę odbędzie się chrzest córki księcia Brabantu. Arcyksiężę Szczepan i Arcyksiężę Józef z małżonką będą obecni na tej uroczystości; Arcyksiężę Szczepan jest ojcem chrzestnym.

Najbliższym rezultatem widzenia się Cesarzów Austrii i Rosyi w Kissingen ma być stanowcze obsadzenie na nowo posad poselskich w Wiedniu i Petersburgu. Jak wiadomo, wymieniano po odjeździe pana Balabina jako następców jego najprzód byłego posła w Konstantynopolu księcia Łabanowa, później księcia Wołkońskiego, który dawniejszemi laty był posłem w Wiedniu, a w końcu byłego

ministra sprawiedliwości hr. Panina. Teraz słyhać z pewnego źródła, że dotychczasowy poseł w Turynie generał hr. *Stackelberg*, który dawniej pod baronem Mayendorffem i księciem Gorczakowem urzędował jako wojskowy Attaché w Wiedniu, przeznaczony jest na ambasadora w Wiedniu.

Minister stanu p. *Schmerling* przyjął wybór na właściciela trzeciej kompanii pragskiego korpusu strzelców, i uwiadomił o tem komendę korpusu pochlebnym pismem.

Gazeta wiedeńska ogłasza następujące obwieszczenie c. k. ministerstwa stanu:

„Ponieważ osoby, pragnące dla swoich synów lub wychowanców uzyskać wolne miejsce w c. k. akademii terezyańskiej w Wiedniu, niewłaściwej nieraz używają drogi, zanosząc prośbę o nadanie takiego miejsca w ogóle i bez oznaczenia pewnego, opróżnionego miejsca w zakładzie, przeto zwraca się uwagę na to, że względem wolnych miejsc w c. k. akademii terezyańskiej, których nadanie zawisło od najwyższej łaski Jego c. k. Apost. Mości, a na których obsadzenie wpływa ministerstwo stanu, rozpisuje się konkurs tak w gazecie wiedeńskiej, jak i w przynależnej gazecie krajowej z wymienieniem odpowiednich fundacyi warunków, i każdą razą oznaczony bywa nie tylko termin, w ciągu którego, ale oraz miejsce, o które mają być zanoszone prośby.

Ogólnie stylizowane, nieopiewające na pewne opróżnione miejsce i nie w terminie konkursowym podawane do ministerstwa stanu prośby o miejsce w rzeczonyj akademii, nie mogą przeto odnosić pożądanego skutku, i tylko po prostu będą zwracane stronom.“

Za przykładem kilku innych reprezentacyi gminnych w Czechach uchwały teraz także wydziały gminne w Teschen i Lobositz i siedm innych gmin wiejskich w powiecie teszeńskim remonstracye przeciw uchwalonemu na sejmie krajowym przymusowemu zaprowadzeniu w szkołach drugiego języka krajowego.

Francya.

Paryż, 21. czerwea. (*Posłowie japońscy. — Francya na konferencyi londyńskiej. — Walka „Alabama” z „Kerseage”. — Agitacya przy wyborach departamentowych.*) *Monitor* donosi, iż posłowie japońscy mieli wczoraj ostatnią konferencyę z p. Drouin de Lhuys i dziś z pewnością z Paryża wyjeżdżają wracając do Japonii. *La France* twierdzi, że zawarta została z nimi konwencya potwierdzająca dawne traktaty, ustanawiająca zarazem termin wypłat indemnizacyi wojennych.

Do *Jen. kor.* piszą, iż niezliczone krążą po Paryżu wieści o ostatnim posiedzeniu konferencyi londyńskiej. W kółkach dobrze poinformowanych twierdzą, iż książę Latour d' Auvergne w depe szach swych nie traci nadziei pokojowego załatwienia. Francya na ostatnim posiedzeniu konferencyi, zachowywała się zupełnie biernie, więcej biernie niż dotąd. Nadzieja, iż Anglia wpłata na będzie w wojnę z dwoma wielkimi mocarstwami niemieckimi, spowodowała rząd francuski do uchylenia się od wszelkiej medyacyi; nie zamarzył on nawet o tak pożądanym rezultacie swej nieinterwencyi. — W Paryżu nie mówią dziś o niczem jeno o walce statku korsarskiego południowców amerykańskich „Alabama” z korwetą unii „Kerseage”. Tysiąc pięćset paryżanów pojechało osobnym pociągiem do Cherbourga dla przypatrzenia się walce, którą każdy z nich inaczej opisuje. Mówią, iż *Monitor* zamieści szczegółowy opis morskiej tej potyczki. Statek „Kerseage”, który „Alabama” zatopił, zawiął do Cherbourga i wysadził na ląd kilkadziesiąt ludzi z zatopionego statku, które z toni morskich wyratować mógł. Statek angielski „Deerkound” który z ciekawości przypatrywał się walce, wielu także uratował, między nimi znajdował się na kapitan Semes, komendaant „Alabama” jeden z najdzielniejszych marynarzy amerykańskich.

Marszałek Vaillant, minister domu cesarskiego i sztuk pięknych wystąpił z kandydaturą swą na członka akademii nauk i umiejętności.

W całej Francyi jest teraz pewna agitacya, przypominająca agitacyę w czasach wyborów do ciała prawodawczego. Dziś idzie o wybór do rad departamentowych. Opozycya wielkich odcieni stara się przeprowadzić swych kandydatów, co się jej udało w wielu miejscach. Chociaż atrybucye rad departamentowych nader są ścieśnione, to jednak ruch ten wyborezy nie jest rządowi na rękę, jest on bowiem nowym oznakiem odzicia ducha publicznego, który nie dawno jeszcze w zupełnym zdawał się być uspieniu. Rewizye u wielu adwokatów tak w Paryżu samym jak i na prowincyi dokonane, miały na celu odkrycie wprawdzie nie spisku przeciwko rządowi, lecz pewnego rodzaju stowarzyszenia, z którego mógłby się wyrobić sztab główny republikański. Dla tego też rewizye miały miejsce li tylko u osób znanych z republikańskich sympatyj.

Włochy.

(*Rozstrój i walka stronnictw. — Różne wiadomości. — Stan sily zbrojnej. — Smutny stan rzeczy w Neapolitańskim.*) W Turynie, według doniesień *Jen. kor.*, wzrasta z każdym dniem rozstrój i walka między stronnictwami z powodu zamierzonej wyprawy do Tunisu. Idzie o to, ażeby 10.000 Włochom w Tunisu osiadłym dać obronę przeciwko najoczywistszemu niebezpieczeństwu a największe mocarstwo włoskie musi spokojnie na to patrzeć, nie chcąc zadzierać się z dwoma protegującymi go mocarstwami, a w końcu

nwazać to może za szczęście jeżeli jedno lub drugie z tych mocarstw za sobą go pociągnie. Fregata „Italia” przywiezła do Genui 270 marynarzy i żołnierzy z floty sardyńskiej pod Tunis stojącej, którzy zachorowali na oftalmię, chorobę oczu afrykańską. Umieszczono ich w lazarecie marynarki w Genui. — Książę Napoleon i księżna Klotylda oczekiwani są w Turynie, w przejeździe do Neapolu. — Głoszono, iż przybył do Turynu Garibaldi, i bawił parę dni incognito, to jednak była bajka. Przybył tylko przyjaciel jego angielski książę Southerland, który wraz z byłym posłem angielskim James Hudsonem obecny był na posiedzeniu parlamentu właśnie podczas interpelacyi Mordiniego. Książę Southerland zbliżył się miał w czasie krótkiego swego pobytu w Turynie, do poufnych kółek dworskich z różnemi propozycjami pojednania z Garibaldim.

Według tabeli przez ministra wojny ogłoszonej, tak zwana armia włoska składa się z sił następujących: 80 pułków piechoty liniowej 215.263 ludzi; 36 batalionów strzelców (bersaglieri) 25.423 ludzi; 17 pułków jazdy, 23.216 l.; 10 pułków artyleryi 29.318 l.; 2 pulki inżynierji 6717 l.; 3 pulki pociągów 7761 l.; 14 legij zandermerji 18.679 l., korpus administracyjny 6152 l.; strzelcy sardyńscy 2836 l.; zakłady wojskowe 13.185 l.; rekruci niebędący jeszcze w szeregach 31.172 l. W ogóle 379.722 ludzi na papierze.

Wiadomości z Neapolitańskiego nader są smutne. Rozbójnictwo polityczne, morderstwa, omowa podatków, rabunki i głód są tam jakby na porządku dziennym. Rząd piemoncki naśladować chce rosyjski, chce wycinać lasy w obwodach zbuntowanych. Ale ponieważ lasy w Neapolitańskim leżą w górach i parowach, przeto wycięcie ich daleko jest trudniejsze niż w równinach litewskich, dla tego plan ten podobno do skutku nie przyjdzie. Codziennie słyhać o walce wojsk z rozbójnikami, o napadzie na wsi, o zrabowaniu dyliżansów. Z po nad granicy rzymskiej władze piemonckie ciągle żądają sukursu. Prefekt z Campobasso donosi, iż w obwodzie jego rozkazy rządu wcale nie są słuchane. Czterech burmistrzów z urzędnikami i wielu gwardzistów narodowych przeszło do rozbójników dla połączenia się z nimi.

Niemcy.

(*Agitacya względem związku cłowego.*) W Sztutgardzie zebrało się zgromadzenie zwołane przez przyjaciół traktatu handlowego prusko-francuskiego. Kierował nim dep. Hölder, znany z sympatyj dla zgromadzenia narodowego. Komitet proponował wniosek następujący: W obec blizkiego niebezpieczeństwa, grożącego utrzymaniu związku cłowego, zgromadzenie oświadcza I. pomyślność społeczną Wirttembergu spoczywa na ścisłym złączeniu państw niemieckich w jedno wolno-handlowe pole, tak jako złączenie takowe na mocy związku cłowego egzystuje. II. Jako konieczny warunek zabezpieczenia Wirttembergowi ścisłe takie połączenie uznajemy rozpoczęcie negocyacyj z Prusami dla utrzymania związku cłowego na podstawie traktatu handlowego prusko-francuskiego. III. Koniecznym skutkiem nieprzyjęcia tego traktatu byłoby odłączenie Wirttembergu od związku cłowego, to zaś byłoby nieszczęściem narodowym, któreby najsmutniej dotknęło handel, przemysł i rolnictwo, nieszczęście przeto takowe wszelkimi środkami usunięte być ma. IV. Straty przez wystąpienie z związku cłowego nie mogą być wynagrodzone związkiem z Austryją, chociażby pod najkorzystniejszymi warunkami zawartym; połączenie z Austryją pod względem cłowym w ten czas tylko dla Wirttembergu może być korzystnem, jeżeli cały związek cłowy do niego przystąpi.

Wniosek ten przyjęty został przez zgromadzenie złożone więcej z przemysłowców, niż z polityków; uchwalono zarazem podanie do rządu w duchu tego wniosku.

Oświadczenie przeciwników traktatu handlowego prusko-francuskiego, o którym była mowa na powyższem zgromadzeniu, raz jeszcze powtarza powody, dla których traktat prusko-francuski odrzucony być winien, jako tylko dla Francyi korzystny. Ze zaś traktat ten równie jest zgnubny dla Prus jak i dla Niemiec, przeto zawarcie onegoż wytłumaczył jedynie można chęcią odłączenia Austrii od Niemiec i poddania Niemiec Prusom. Prusy jednak nie dopuszczają się wypowiedzenia i rozdarcia związku cłowego, bo to sprzeciwia się interesom ich finansowym i handlowym. Nie można przypuścić, ażeby Prusy własny interes nogami deptały, jedynie z uporu dla traktatu handlowego.

Rosya.

Petersburg, 17. czerwea. (*Ulg przy nabywaniu dóbr w zachodnim kraju.*) *Mosk. Wied.* pisze: Główne zasady ulg dla ruskich nabywców przy kupnie dóbr w zachodnim kraju, są następujące:

Nabywający majątność prywatną, zastawioną w zakładzie kredytowym, lub obciążoną długiem skarbowym, może przenieść na kupiony majątek oba te długi w wysokości nieprzewyższającej szacunku majątku, z obowiązaniem się do opłacenia pierwszego z nich podług przepisów istniejących dla zakładów kredytowych, a ostatniego, jak poniżej wyrażono; ktoby zaś zyczył spłacić długi, lub części takowych wraz z procentami, instytucyi kredytowej, przy kupnie majątku, może skutecznie wypłatę pięcioprocentowem i dowodami wykupnemi i 5¹/₂% rentą, w nominalnej wartości.

Kupcy obu gildyi, którzy bez zaciągnięcia pożyczki i bez przenoszenia długów nabędą dobra wartości najmniej 15.000 rub-

a z zaciągnięciem pożyczki lub z przeniesieniem długu, wartości 30.000 rub., otrzymają tytuł dziedzicznych poczesnych obywateli.

Nabywca dóbr powyższej wartości, do jakiej by klasy nie należał, używa prawa pedzenia wódki.

Pragnący należeć do licytacji może żądać na kupno dóbr od rządu udzielenia pożyczki z przeznaczonego na ten cel oddzielnego funduszu.

Pożyczki udzielane będą po zebraniu na to dostatecznego funduszu, na mocy bezpośredniej decyzji ministra dóbr państwa.

Udzielona pożyczka nie może przewyższać połowy szacunku dóbr.

Pożyczka może być udzielona kilku osobom, pragnącym licytować jedne i też same dobra.

Nabywcy dóbr skarbowych, oprócz powyższych ulg i prerogatyw, służy prawo, w miejsce żądania pożyczki, pozostawienia na nabytych dobrach sumy wyrównującej szacunkowi dóbr.

Długi, tak skarbowy, przeniesiony na nabywcę, jakoteż pożyczkowy, umarzają się na zasadzie przepisów bankowych, w przeciągu 37 lat, opłacenie po 6% rocznie.

Kronika.

(Sprostowanie w sprawie medalu dla Alex. Fredra.) „Gazeta Narodowa“ tendencyjnie nieprzychylna od samego początku myśli powziętej przez zacnych obywateli co do wybitcia medalu dla Alexandra Fredra, umieściła we wczorajszym numerze swoim techną tą samą niezyczliwością artykuł, opierając się przytem na liście generała Józefa hr. Załuskiego, ogłoszonym pomiędzy inseratami „Czasu.“ List ten pisany był jeszcze 14go b. m., kiedy rzeczywiście składki na medal wynosiły dopiero 400 zł. w. a., a „Gazeta Narodowa“ nie zważając wcale na tę różnicę czasu, ani też na tę okoliczność, że treść tego listu była już przed sześciu dniami podana w Kronice „Czasu“, korzystała tylko z tej sposobności, ażeby sprawę tak ważną i poważną dla narodu poniżyć w obec swoich czytelników. — Nie dziwi nas to wcale, że „Gazeta Narodowa“ szuka chluby i zasługi w podobnych buffonadach; my natomiast poczytujemy sobie za zasługę, że w obec dzienników stawiających się szumnie na straży opinii publicznej i afiszujących rozgłosie swój patriotyzm, możemy podać sprostowanie w sprawie, której doniosłość oceniamy tak, jak na to zasługuje. Otóż możemy oznajmić, że w przeciągu owych 10 dni od czasu listu generała hr. Załuskiego urosły składki na medal przeszło do 1000 zł., że przeto pomimo zawisłości „Gazety Narodowej“ przyjdzie do skutku wybitcie medalu, i że wiadomość o ofiarowaniu przez Wicentego Pola dramatu „Powódź“ na pokrycie ni doboru składek na medal, jest tylko jedną z tysiąca plotek ulicznych tego dziennika.

(Urwanie się chmury.) W nocy z 19. na 20. b. m. nawiedziła miasteczko Mikolajów w obwodzie stryjskim i okolice jego powtórnie straszna burza, połączona z urwaniem się chmury. Woda wdzierała się do kilku domów tak gwałtownie, że mieszkańcy musieli schronić się do wyżej położonych domów; było uratowano wypędzaniem ze stajen; pola, uprawione częściowo po ostatnim orkanie, zostały powtórnie spustoszone, a niektóre grunta stały się przez zanurzenie piaskiem na lat kilka nieprzydatnymi do uprawy. Także zabudowanie urzędu powiatowego i szkoła na przedmieściu Zawalu zostały powtórnie uszkodzone wodą, która dochodziła tu do wysokości 3 stóp.

Podobnej klęski doznało także miasto Śniatyn w obwodzie Kolomyjskim i okolice jego na dniu 17. b. m. Między 1. i 2. godziną w południe naciągnięta straszna burza z gradem, który wybił kilka tysięcy szyb; z kościoła rz. kat. zerwała burza dach blaszany do połowy, uszkodziła kilka domów, połamała drzewa lub powyrwała z korzeniami, poniszczyła sady i ogrody warzywne. Także kolonia Augustdorf, wieś Mikulińce i folwark należący do Załucza ucierpiały mocno od burzy i gradu.

(Nieszczęsny wypadek.) Dnia 18. b. m. utonął przypadkowo w Przemyślu 13letni syn komisarza wojennego, Alexander Strasser, kąpiąc się w Sanie, i pomimo wszelkich poszukiwań nie zdołano wynaleźć jego ciała.

(Skutki ulewy.) Z Delatyna donoszą, że ulewa dnia 19. b. m. zalała całą tamtejszą dolinę Prutu, pozrywała kilka mostów i w wielu miejscach uszkodziła gościeńce. Ile osób w tem nieszczęściu zginęło, nie wiadomo jeszcze, pewna tylko, że chłopiec jeden szewski porwany został wraz z stajnią, w której go burza śpiącego zastała. W Łuku, gdzie właściwie było oberwanie chmury, miało kilkoro dzieci potonąć w chałupach, które woda zabrała, bliższe szczegóły jeszcze nie wiadome. Ogólna szkoda dziś jeszcze nie da się ocenić, wynosi jednak do 70 000 zł. w. a.

(Nie ma głuchoniemych.) Od kilku dni bawi w Paryżu pewien lekarz angielski, który podejmuje się leczyć głuchotę głuchoniemych. Opisał on swoją metodę, i opieczelawawszy przedłożył akademii francuskiej. Manuskrypt ma być otwarty za rok, i wtedy metoda zostanie ogłoszona. Aż do tego czasu wynalazca zastrzegł sobie używanie tej metody. Za każdą kurację bierze 2500 franków.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 27. czerwca. (Budowa kolei ze Lwowa do Brodów.) Zaniechana od pewnego czasu kwestya budowy kolei żelaznej ze Lwowa do Brodów znówu wzięta została pod obradę, i p. Giles, inżynier angielskiego przedsiębiorstwa budowy, udał się w tym celu ze Lwowa do Brodów. Linia jest wyknięta od 2 lat, a teraz chodzi także, jak słychać, o budowę kolei bocznej do Tarnopola. Gdyby budowa kolei ze Lwowa do Brodów przyszła do skutku, potrzebaby na to według kosztorysu 7 milionów złr. w. a. Linia boczna kolei ezerniowieckiej stosunkowo kosztowałyby mniej. (Pożyczka z prawem pierwszeństwa kolei galicyjskiej Karola Ludwika) w kwocie 5 milionów została zawarta d. 22. b.

m. po kursie 96¹/₂ z Rothschildem, i instytutem kredytowym, to jest z członkami spółki, która zeszłego roku wzięła na siebie 9¹/₂ milionów.

Lwów, 21. czerwca. W I. połowie b. m. były na targach w obwod. Samborskim i Kołomyjskim następujące ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:												
	Sambor		Drohobycz		Komańno		Kołomyja		Kuty		Śniatyn		
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	
waluta austriacka													
Mec pszenicy	2	50	3	19	2	50	2	15				2	30
„ żyta	1	40	1	30	1	25	1	10				1	15
„ jęczmienia	1	15	1	5	1	10		80					70
„ owsa	1	20		95	1	25		65					60
„ hreczki			1	45				85				1	40
„ kukurudzy			1	90			1	10					77
„ ziemniaków		60		40		50		50					40
Cefnar siano	1	30	1	35	1	20	1	30				1	40
„ wełny									35				
„ nasienia kaniezu													
Sap. drzewa twardego	7		7		9		5	50				7	25
„ „ miękkiego	4	50	5		7	50	4	50					
Funt mięsa wołowego		12		10		11		10		10			8
Mas skowity		45		72		66		72		60			60

Ostatnia poczta.

Kraków, 24. czerwca. *Krakauer Ztg.* donosi: Dowiadujemy się, że dnia 21. b. m. nowo uformowany oddział powstańców cztery mile od Olkusza pod Skatą, według innej wersji pod Ojcowem — uderzył na wojsko rosyjskie, lecz został rozбит, tylko mała część zdołała uknąć na terytorium austriackie. W wojsku rosyjskiem jeden oficer i dwóch kozaków ciężko rannych. Jak długo jeszcze, powiada *Krak. Ztg.*, trwać będzie ta szalona walka pozbawiona wszelkiej nadziei?

Frankfurt, 23. czerwca. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmku związkowego Oldenburg oznajmia swoje pretensje do księstw Szleswik-Holsztyn, przedkłada w odpisie zrzeczenie się Rosji na rzecz jego, i protestuje stanowczo przeciw pretensjom domu Augustenburskiego do dziedzictwa. Oświadczenie to zostało przekazane wydziałowi.

Berlin, 23. czerwca. *Nordd. Allg. Ztg.* pisze: Z Szleswiku donoszą, że wojska udały się znówu na północ dla zajęcia swoich stanowisk. Znowu więc zapowiada się wojna, bo odrzuconem także zostało odnowienie zawieszenia broni na dwa miesiące, i obstawano przy linii demarkacyjnej po rzece Szleje jako ostatecznej koncesyi.

London, 23. czerwca. Wczorajsze posiedzenie konferencji trwało 3 godziny, wszyscy pełnomocnicy byli obecni. Następujące posiedzenie konferencji odbędzie się w sobotę. Wczorajsza konferencya nie miała żadnego rezultatu. Prusy, Austria i Dania odrzuciły projekt zdania się na sąd polubowny. Prusy i Austria przystawały wprawdzie na niego, o ile by wyrok sądu polubownego nie był dla tych mocarstw obowiązującym, ale Anglia na to nie przystała.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

Dnia 24. czerwca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza według wilgotnego	Kierunek i siła wiatra	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.86	+ 13.4	75.2	południowy	sl. pochmurno
2. god. po poł.	327.40	+ 18.1	51.5	wschodni	"
10. god. wiecz.	326.97	+ 14.8	80.8	"	" pogoda

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. czerwca.

Hotel George: PP. Paygert Józef Kalas., z Sidorowa. — Gątkiewicz Michał, z Kutysk. — Hulimka Alex., z Solotwiny. — Hulimka Teod., z Chłopiatyna. — Poźniak Wil., z Nowotańca. — Brzozowski Karol, z Dobrowlan. — Dani Keplicz Hil., z Romanowego siola. — Turański Marceł, z Tarnopola. — Cywiński Jędrzej, z Płotycz. — Ziętkiewicz Lud., c. k. porucznik, z Kobylówok. — Wiszniewski Tad., z Krystynopola.

Hotel europejski: Głowaczek Alex., z Besarabii. — Popowicz Jerzy, z Suczawy. — Calcantraur Grz., z Dorogoe. — Olszański Cyr., z Kapezy-niec. — Dylewski Mar., z Rolowa.

Hotel Langa: Alkas Elgin, z Jas. — Souvent Alfred, c. k. porucznik, z Saiele.

Hotel angielski: Kotkowski Zyg., z Czertan. — Fedorowicz Jan, z Okna. — Kwistek Adam, z Witkówka. — Udrycki Adolf, z Wielkich Mostów. — Puchalski Michał, z Dworec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. czerwca.

PP. Uniszewski Ign., do Tunilowa. — Trojański Felix, do Dobromila. — Czajkowsky Hip. i Jan, do Bóbrki. — Pragłowski Alex., do Komarowic. — Osmiałowski Sz., do Janczyna. — D'Abancourt Ks., do Łowczy. — Horodyński Kornel, do Tlustenka. — Gątkiewicz Michał, do Kutysk. — Hulimka Alex.,

